

Titlu original (eng.): Ghosts of the Past

DEBORAH YORK

O viață împlinită

Traducerea și adaptarea în limba română de:

MIRELA DOROBANȚU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
YORK, DEBORAH

O viață împlinită / Deborah York

Traducător: Mirela Dorobanțu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-294-7

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Editura și Tipografia

ALCRIS

Colecția „EL și EA “

Ultimele apariții ale colecției

“EL și EA”

1056	Ramona Stewart	-Speranța nu moare
1057	Brooke Hastings	-Atracția mării
1058	Bethea Creese	-Domnița din Cipru
1059	Kate Freiman	-Zeita cu părul de aur
1060	Teresa Dawson	-Festivalul vinului
1061	Renee Shann	-Bărbatul potrivit
1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rănila trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră
1069	Julie Fontange	-Anotimpul schimbărilor
1070	Mary Freeman	-Play-boy
1071	Donna Carlisle	-Coșmarul
1072	Caitlin Clark	-Capcana minciunii
1073	Catherine Airlie	-Formula magică a dragostei
1074	Roseanne Hunter	-Acea vară a renunțării
1075	Marianne Wurtz	-Ochi de tigru
1076	Anne Brock	-Locul doi câștigă
1077	Barbara Steel	-Vrăjitorul din Portland
1078	Letty Cameron	-Răsplata modestiei
1079	Madeleine Ker	-O căsătorie ca pe vremuri
1080	Leigh Michaels	-Un bărbat fără scrupule
1081	Elaine Raco Chase	-Al nouălea val
1082	Melanie Hurst	-Cântecul sicomorului

Capitolul 1

Emily se îndreptă pe scaun și-l privi uluită pe bărbatul din fața ei.

– Stai puțin, să ne înțelegem! zise ea șocată. Tatăl meu vitreg mi-a lăsat tot - absolut tot? Și nu pot moșteni proprietatea decât dacă trăiesc în Cipru un an întreg? În plus, testamentul subliniază că sunt nevoită să muncesc pentru Nikolaos Konstantin, nepotul tatălui meu vitreg.

După toate problemele pe care le avusese în ultimele luni, asta era prea mult pentru tânăra femeie. Oare de ce dorise Dimitri să-i dea viața peste cap tocmai când avea mai mult ca oricând nevoie de stabilitate? se întrebă ea.

– Acest lucru este imposibil, clătină ea din cap. Căminul meu este aici! Nu pot vinde tot ca să mă mut într-o țară străină. Cum rămâne cu locul meu de muncă? Sunt în mijlocul cursurilor de calificare pentru postul de contabil, iar următoarele examene sunt peste câteva luni. Nu, încheie ea, clătinând cu mai multă fermitate din cap, făcând buclele blonde să se legene în jurul capului. Pur și simplu nu pot. Va trebui să găsiți o altă modalitate de a pune în practică prevederile testamentului.

– Mă tem că e imposibil, zise politico avocatul. Testamentul este foarte bine întocmit și singura modalitate prin care ați putea să-l contestați este să demonstrați că tatăl dumneavoastră vitreg nu era în toate facultățile mintale atunci când l-a încheiat. Vreți să porniți pe acest drum?

– Cu siguranță nu, răspunse fără ezitare tânăra femeie. Își adorase tatăl vitreg și nu voia să facă nimic care să-i întineze numele și reputația. Dar de ce lăsase Dimitri un asemenea testament?

– Când a venit la mine, îi explică răbdător avocatul, știa că va muri. Mi-a spus atunci că singura lui grijă este binele tău și ce se va întâmpla după moartea lui. Știa că veți fi devastată, mai ales că totul se întâmpla la scurt timp după moartea mamei dumneavoastră. Credea că veți face față mai ușor situației dacă o luați de la început într-o țară străină. Evident, Cipru era prima și cea mai potrivită opțiune, din moment ce este insula pe care se născuse el. A mai dorit să vă întâlniți și să vă împăcați cu restul familiei Konstantin. Am înțeles că s-a deschis o prăpastie după căsătoria lui cu mama dumneavoastră...

– S-a recăsătorit cu mama, deși familia lui n-a acceptat-o nici de această dată, sublinie Emily, făcându-l pe avocat s-o privească mirat. N-ați știu? Dimitri și mama au mai fost căsătoriti când erau foarte tineri, dar lucrurile n-au mers bine și s-au despărțit. Dimitri a rămas atunci în Cipru, în timp ce mama s-a întors în Anglia, unde s-a recăsătorit. Doi ani mai târziu, m-am născut eu. Tata a murit când aveam zece ani. Lucra în domeniul petrolier și a avut un accident... explică tristă tânăra femeie, care retrăi o clipă durerea pe care o resimțise când era copil.

Era o perioadă din viața ei pe care prefera s-o dea uitării, așa că ridică din umeri și continuă:

– Câțiva ani mai târziu, mama l-a reîntâlnit pe Dimitri, care se afla la Londra într-o călătorie de afaceri. Au descoperit că încă se mai iubesc și au decis să se recăsătorească.

– E o poveste foarte romantică...

– Numai că fericirea lor n-a durat... Acum, spuneți că tatăl meu vitreg a făcut toate aceste aranjamente fără să se consulte cu mine?

– Așa a considerat că este mai bine. În plus, a dorit foarte mult să vă împăcați cu familia lui, din moment ce nu aveți alte rude.

– Dar de ce trebuie să lucrez pentru nepotul lui, pentru acest Nikolaos Konstantin?

– Dimitri și-a dorit să învățați dedesubturile afacerii hoteliere. După cum știți probabil, deținea în Cipru un hotel de cinci stele. Când s-a mutat în Anglia după căsătoria cu mama dumneavoastră, a păstrat controlul hotelului, deși în absența lui a fost condus de nepotul lui, Nikolaos. Acum, acest hotel reprezintă cea mai mare parte a moștenirii, iar tatăl dumneavoastră și-a dorit să învățați să-l conduceți și Nikolaos Konstantin vă poate ajuta să știți tot ceea ce e necesar.

– Să conduc un hotel? repetă surprinsă tânăra femeie.

Știa, desigur, că tatăl ei vitreg deținea un hotel în Cipru și că primea regulat rapoarte de la nepotul lui, dar nu se așteptase să i-l lase ei moștenire. Nici măcar nu știa dacă-l vrea, pentru că habar n-avea cum să conducă un hotel! Voia să învețe? Nici asta nu știa. În acest moment, o înspăimânta gândul că trebuia să renunțe la tot ca să pornească în necunoscut. Faptul că-i pierduse pe cei mai apropiați oameni o făcea să se agațe de tot ce-i era familiar - casa, locul de muncă și prietenii - și nu să pornească într-o aventură.

– Dacă trăiți și munciți un an în Cipru, cum prevede testamentul, îi

Respect pentru oameni și cărți

explică avocatul, moșteniri hotelul, după care sunteți liberă să faceți ce vreți. Îl puteți vinde și trăi din banii încasați, să angajați un administrator care să se ocupe de el sau s-o faceți singură.

– Nu cred că așa fi în stare. . .

– Bineînțeles că n-ar fi în stare. E doar o femeie neexperimentată, care nici măcar nu este o Konstantin, se auzi o voce disprețuitoare care-i făcu atât pe Emily cât și pe avocat să-l privească surprinși pe cel care-i întrerupsese.

Un bărbat înalt, brunet, stătea sprijinit de tocul ușii. Privirea lui întunecată se opri asupra tinerei femei și o privi o lungă perioadă de timp; prea lungă, după părerea tinerei femei, care își ținu respirația. Înălțimea lui, lățimea umerilor, trăsăturile întunecate, erau impresionante.

Engleza lui era perfectă, având doar o urmă de accent. Emily realiză că se uită ca hipnotizată la el și-și impuse să-și recapete controlul.

– Ce cauți aici? Trăgeai cu urechea?

– Așteptam în fața ușii, răspunse el insolent. Intenționez să mă prezint după ce terminați de discutat, dar ținând seama de circumstanțe, am decis că e mai bine s-o fac acum. Sunt Nikolaos Konstantin.

Emily simți un nod în gât. Acesta era nepotul lui Dimitri? Bărbatul pentru care trebuia să lucreze un an, conform testamentului? Înghiți în sec, pentru că senzualitatea lui și licărirea din ochii negri o făceau să se înfioare.

Chiar și avocatul păru intimidat; Nikolaos Konstantin avea acest efect asupra oamenilor.

– Tocmai îi explicam domnișoarei Peterson condițiile testamentului

lăsat de unchiul dumneavoastră, spuse avocatul.

– Am auzit. Termenii sunt bineînțeles ridicoli! Nici nu se pune problema ca hotelul unchiului meu să fie condus de o fată! zise cu răceală Nikolaos, tonul lui făcând-o pe Emily să riposteze.

– Nu sunt incompetentă. . .

– Nu te pot împiedica să vii în Cipru, o întrerupse bărbatul privind-o cu o intensitate care-i făcu inima să bată mai repede, dar nu te-aș sfătui s-o faci. Mă îndoiesc sincer că vei fi întâmpinată cu bucurie de vreunul din membrii familiei Konstantin. Sunt sigur că ești incapabilă să conduci un hotel de lux. E o afacere complexă despre care nu știi nimic. N-ai face decât să distrugi tot ce a făcut unchiul meu și eu am reușit să mențin standarde înalte de calitate.

– Poate nu am experiența necesară, răspunse nervoasă tânăra femeie, dar probabil de aceea e stipulat în testament că trebuie să lucrez cu tine – ca să capăt experiență! Te asigur că nu sunt proastă și că învăț repede!

El zâmbi cu superioritate, ceea ce o înfurie și mai mult. Cine se credea? Cum îndrăznește să vină aici și s-o trateze astfel?

– Trebuie să realizezi că n-ar trebui să iei în considerare probabilitatea să conduci vreodată hotelul unchiului meu! zise el printre dinți.

– Voi învăța, replică ea cu fermitate, uitând că în urmă cu câteva minute nici măcar nu voia să se gândească să lase totul și să se mute în Cipru.

Bărbatul ăsta transformase totul într-o provocare. Era prima dată de când se confruntase cu durerea de a-și pierde părinții când simțea că revine la viață, că are puterea să alunge tristețea copleșitoare și că poate

Respect pentru oameni și cărți

face ceva pozitiv, ceva care s-o ajute să meargă mai departe.

În ochii ei albaștri apăru un licăr sfidător și-l privi fără teamă pe Nikolaos.

– Nu mă poți împiedica să respect termenii testamentului lăsat de Dimitri. Tot ce poți face, este să refuzi să mă înveți ce am nevoie. Vei face asta? îl întrebă, uimită de curajul de a se opune acestui bărbat.

– I-am promis lui Dimitri că te voi ajuta și o promisiune făcută cuiva aflat pe patul de moarte nu poate fi încălcată.

– Atunci, e totul stabilit, zise tânăra femeie, după care se întoarse spre avocat. Intenționez să accept termenii stabiliți de testament dacă domnul Konstantin nu are și alte obiecții, adăugă ea, privindu-l cu îndrăzneală pe brunet.

Acesta o privi încruntat ca și cum ar fi avut o mulțime de obiecții, dar păru să-și dea seama că nu e nici locul, nici momentul să le dea glas și clătină nervos din cap.

– Ai adresa mea de la hotel, îi spuse el avocatului. Voi fi acolo în următoarele două zile. Ia legătura cu mine după ce finalizezi toate actele, iar eu voi face aranjamentele necesare.

– Ce aranjamente? întrebă suspicios tânăra femeie.

– Pentru călătoria ta în Cipru, bineînțeles.

– Mulțumesc, dar sunt în stare să mă descurc singură.

– Sunt convins că ești în stare de multe lucruri, replică el ironic, dar am acceptat să mă ocup de asta după moartea lui Dimitri și intenționez s-o fac.

Fără să mai spună ceva și fără să se uite măcar în treacăt la Emily, Nikolaos ieși. Tânăra femeie se holbă câteva secunde la ușă și realizează cât de repede îi bătuse inima abia când aceasta reveni la normal.

– Pentru omul acesta a vrut Dimitri să lucrez? Cum a putut să-mi facă așa ceva? Sunt convinsă că existau și alți membri ai familiei care mă puteau învăța ce aveam nevoie să știu.

Avocatul zâmbi nervos. Prezența lui Nikolaos îi afectase încrederea în sine.

– Cred că domnul Nikolaos Konstantin este considerat capul familiei. El a fost alegerea evidentă a tatălui dumneavoastră, care a vrut să se asigure că rămâneți pe mâini bune.

– N-am nevoie de nimeni ca să mă descurc, zise tânăra femeie. Credeam că Dimitri mă înțelege. Cum a putut să-mi facă una ca asta? repetă ea.

– Din câte am înțeles, domnul Dimitri a fost cipriot până în ultima clipă. Aceștia au o tradiție veche în ceea ce privește protecția și grija față de femei. El s-a conformat acestei tradiții și este evident că a considerat că nepotul lui e cel mai în măsură să vă ajute să treceți cu bine peste următoarele luni.

În acest moment, Emily era convinsă de contrariu: Nikolaos Konstantin nu va face decât să-i fie și mai greu. Numai dacă se gândea la ochii lui negri scrutători simțea fiori reci pe șira spinării. Nu mai văzuse așa ceva până acum.

– Apreciez faptul că Dimitri a încercat să facă ce era mai bine pentru mine, dar mi-ar fi plăcut să-mi ceară părerea.

– Nu sunteți obligată să acceptați termenii testamentului, sugeră avocatul.

– Ba da, trebuie, oftă ea. Dimitri m-a iubit foarte mult din moment ce mi-a lăsat averea lui și s-a ocupat de toate aranjamentele deși era foarte bolnav. Nu-i pot întoarce spatele. Și eu l-am iubit, așa că sunt

Respect pentru oameni și cărți

dispusă să încerc de dragul lui.

Avocatul clătină înțelegător din cap.

– În cazul acesta, îl voi anunța pe domnul Konstantin că veți merge în Cipru îndată ce vor fi îndeplinite toate formalitățile.

***

Pe drumul spre casă, Emily încercă să accepte că planurile ei de viitor fuseseră date peste cap. Se dusesese în biroul avocatului crezând că Dimitri făcuse aranjamente financiare, care-i vor permite să locuiască un timp în casa familiei, până când va depăși durerea și va putea să-și ia viața în propriile mâini. În loc de asta, descoperise că el pusese la cale un plan mult mai complex, care va aduce schimbări majore în viața ei.

Oricât de mult îl iubise, acum avea resentimente față de el. Până în urmă cu câteva luni – când mama ei murise și Dimitri se îmbolnăvise grav – ea își văzuse de carieră și de propria viață. Acum, se părea că va trebui să renunțe la tot, cel puțin pentru un an. Pe de altă parte, considera că Dimitri încercase să facă ce era mai bine pentru ea, cum făcuse mereu în ultimii șapte ani de când revenise în viața mamei ei. Pe atunci, Emily era o adolescentă timidă de șaptesprezece ani, fără un tată care s-o îndrume în acea perioadă tulbură pentru orice tânăr. Deși Dimitri nu avea copii, înțelesese că fiica lui vitregă avea nevoie de o figură paternă în viața ei. Așadar, îi fusese tată și chiar mai mult. Fusese un bărbat fermecător, ai cărui ochi negri străluceau de veselie și pasiune. El o îndemnase să încerce lucruri noi, să accepte provocările

și să facă și ceea ce părea imposibil. Emily îl adorase de la început și reacționase pozitiv la încurajările lui.

Acum, chiar și după moarte, făcea ceea ce făcuse în timpul vieții: îi pusese în față o nouă provocare, forțând-o să lase durerea în trecut și să-și clădească viitorul.

Tânăra femeie clipi des ca să alunge lacrimile care-i împăienjeniseră ochii albaștri. Nu voia să mai plângă! Era momentul să privească spre viitor, își spuse hotărâtă, dând pe spate părul blond.

Va da piept cu provocarea pe care i-o pregătise Dimitri! Va pleca în Cipru. Își va aminti cu dragoste atât de mama ei, cât și de Dimitri, în timp ce va încerca să-și clădească o viață fără ei și va reuși să mențină afacerea pe care i-o lăsase tatăl ei la aceleași standarde înalte. Mai mult, va realiza toate astea fără ajutorul lui Nikolaos Konstantin!

***

În următoarele săptămâni, Emily își regretă deseori decizia impulsivă, dar refuză să se răzgândească. Admise chiar și faptul că nervozitatea ei creștea pe măsură ce se apropia timpul să părăsească Anglia. Sau de vină era gândul că urma să-l revadă pe Nikolaos Konstantin, bărbatul care-i provoca fiori?

Bineînțeles că nu! Erau probabil o mulțime de femei care ar fi fost cucerite de senzualitatea lui și de ochii lui negri, dar ea nu se afla printre ele.

Toate detaliile care trebuia puse la punct înaintea plecării o ajutau

să nu se mai gândească la durerea provocată de pierderea oamenilor dragi și-i lăsa puțin timp la dispoziție ca să analizeze viitorul. Luă legătura cu o agenție imobiliară care urma să se ocupe de casă timp de un an, dădu cu regret preaviz de o lună firmei de contabilitate pentru care lucra și începu să întocmească lista cu cele necesare plecării, apoi își luă rămas-bun de la prieteni și le promise că vor păstra legătura.

Casa păru goală după ce își strânsese lucrurile personale care urmau să ajungă într-un depozit până la revenirea ei în țară. Era sigură că va reveni, deoarece nu-și imagina că-și va petrece restul vieții într-o țară străină!

Nikolaos rezolvase toate problemele birocratice și-i transmisese prin avocat un mesaj prin care o informa că va fi în Anglia la sfârșitul lunii într-o călătorie de afaceri, încât ar fi mai convenabil să călătorească împreună spre Cipru.

Emily se enervă când primi mesajul: de ce să-și organizeze călătoria în funcție de interesul lui?

Când se mai calmă puțin, admise că n-ar fi vrut să călătorească singură. Evenimentele din ultimul timp îi afectaseră încrederea în sine și ar fi preferat să meargă acolo împreună cu cineva, chiar dacă acela era Nikolaos Konstantin. Mai mult, din moment ce urmau să lucreze împreună, ar putea folosi timpul să-l cunoască mai bine.

***

Pe măsură ce se apropia data plecării, Emily cunoștea emoția unui

nou început, dar și deprimarea că lăsa în urmă tot ce-i era drag și familiar. Ca să uite, se duse la cumpărături. Costumele și ținutele achiziționate îi aduseră un oarecare confort și se simți mai liniștită în magazinele luminoase, înconjurată de oameni veseli. Realiză cât de mult cheltuisese abia când primi extrasul de cont. Era o sumă scandalos de mare, înțelegând că era o mare greșală pentru cineva care se pregătea să devină contabil.

Deși era prea târziu, înțelese că durerea se exprimă într-un mod ciudat, făcându-te să te porți iresponsabil. Acum, peste toate necazurile, avea și probleme financiare!

În cele din urmă, când veni timpul să plece, Emily se simți aproape ușurată. Picături mărunte de burniță se așezară pe obrajii tinerei femei când se îndreptă spre taxiul care urma s-o ducă la aeroport, unde se întâlnea cu Nikolaos. Bărbatul era în Anglia de câteva zile, dar nu vorbise decât foarte puțin cu el la telefon, ca să-i confirme că făcuse aranjamentele necesare despre care vorbise cu avocatul. Vocea lui profundă, cu un ușor accent, îi făcuse inima să bată mai repede decât în mod normal.

Emily alesese cu grijă ținuta pentru călătorie, deoarece voia să pară matură, eficientă și sigură pe ea. Purta un costum negru cu o croială severă, pantofi cu tocuri înalte și o haină subțire de ploaie, care abia o ferea de rafalele de vânt rece. Nu era o ținută foarte potrivită pentru o călătorie, dar nu-i păsa. Faptul că se îmbrăcase formal o făcuse să aibă încredere în ea și asta era cel mai important. Obrajii ei erau prea palizi, dar rezolvase problema cu ajutorul fardului și a unui ruj rozaliu. Ca tușă finală, își prinsese părul într-un coc sofisticat care completa ținuta elegantă.